Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 1999–2000

26 727 Wet inkomstenbelasting 2001 (Belastingherziening 2001)

Nr. 32

AMENDEMENT VAN HET LID REITSMA

Ontvangen 17 januari 2000

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

Aan **artikel 3.3.6,** eerste lid, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, toegevoegd:

c. de individuele loonaftrek.

II

Na **artikel 3.3.11** wordt ingevoegd:

Artikel 3.3.12 Individuele loonaftrek

1. De individuele loonaftrek geldt voor kosten voorzover zij voor vrije vergoeding ingevolge hoofdstuk IIA van de Wet op de loonbelasting 1964 in aanmerking komen maar niet aan de belastingplichtige zijn vergoed en wordt gesteld op het bedrag waarmee deze kosten meer belopen dan het bedrag van de loonaftrekdrempel. De loonaftrekdrempel bedraagt 4% van het loon uit tegenwoordige arbeid maar niet meer dan € 2270 (f 5 002).

2. De individuele loonaftrek geldt niet voor kosten die verband houden met de volgende posten:

a. regelmatig woon–werkverkeer;

b. kinderopvang.

3. Bedragen aan individuele loonaftrek die verband houden met een misdrijf, afgetrokken in het loontijdvak waarin de desbetreffende veroordeling onherroepelijk is geworden of waarin aan de voorwaarden ter voorkoming van strafvervolging in Nederland is voldaan, in de daaraan voorafgaande loontijdvakken van het jaar of in een of meer van de vijf daaraan voorafgaande jaren, worden op het tijdstip van het onherroepelijk worden van de veroordeling, respectievelijk het voldoen aan de gestelde voorwaarden, alsnog als loon in aanmerking genomen.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden onder kosten mede verstaan lasten en afschrijvingen op zaken.

KST43360
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2000

Artikel 3.3.13 Tijdstip in aanmerking nemen kosten

Voor de toepassing van artikel 3.3.12 worden kosten in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij zijn:
betaald,
verrekend,
ter beschikking gesteld of
rentedragend geworden.

Toelichting

Door dit amendement worden dezelfde kosten aftrekbaar als door de werkgever belastingvrij zouden kunnen worden vergoed, met dien verstande dat daarbij een drempel in acht wordt genomen. Uitgegaan is van een drempel van f 5002. Op deze wijze kunnen de werkelijk gemaakte beroepskosten die hoger zijn dan de loonaftrekdrempel in aftrek worden gebracht. Het budgettair beslag bedraagt f 185 mln.

Reitsma